

A. Rosas, J.-P. Puissochet (referent) och J.N. Cunha Rodrigues, samt domarna R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: J. Kokott; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein) har den 8 juni 2004 avkunnat dom i mål C-220/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Oberster Gerichtshof (Österrike) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Provi- tangestellten mot Wirtschaftskammer Österreich, angående tolkningen av artikel 141 EG och artikel 1 i rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män (EGT L 45, s. 19). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) En förmån för personer som genomför militärtjänstgöring eller sådan obligatorisk vapenfri tjänst som ersätter denna tjänstgöring, vilken frivilligt kan förlängas, som består i att denna tjänstgöringsperiod tillgodoräknas vid beräkningen av avgångsvederlag som de senare kan få rätt till, skall anses utgöra lön i den mening som avses i artikel 141 EG.
- 2) Det strider inte mot artikel 141 EG och rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män, att perioder av militärtjänstgöring eller vapenfri tjänst, som till största delen fullgörs av män, men inte föräldraledighet, som till största delen tas ut av kvinnor, tillgodoräknas som anställningstid vid beräkningen av avgångsvederlag.

(¹) EGT C 202 av den 24.8.2002

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 10 juni 2004

i mål C-333/03: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (¹)

(Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva direktiv 98/50/EG — Företagsöverlåtelse — Skydd för arbetstagares rättigheter)

(2004/C 190/05)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, tredje avdelningen (A. Rosas, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna R. Schintgen och

N. Colneric (referent); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitiesekreterare: R. Grass), har den 10 juni 2004 avkunnat dom i mål C-333/03: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M.-J. Jarczy) mot Storhertigdömet Luxemburg (ombud: S. Schreiner) angående fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/50/EG av den 29 juni 1998 om ändring av direktiv 77/187/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter (EGT L 201, s. 88) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte meddela kommissionen sådana åtgärder. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/50/EG av den 29 juni 1998 om ändring av direktiv 77/187/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 213 av den 6.9.2003

Talan mot Konungariket Danmark väckt den 23 mars 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-150/04)

(2004/C 190/06)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 mars 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Danmark. Sökanden företräds av R. Lyal och S. Tams, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Danmark har åsidosatt sina gemenskapsrättsliga skyldigheter enligt artiklarna 39, 43, 49 och 56 EG genom att anta och vidmakthålla bestämmelser om livförsäkring och pensionsförsäkring enligt vilka rätten att göra avdrag för inbetalningar från den beskattningsbara inkomsten och rätten till skattecredit för sådana inbetalningar (artiklarna 18 och 19 i pensionsbeskattningsloven) endast är tillämplig i fråga om inbetalningar som gjorts för avtal som slutits med pensionsinstitut som har sitt säte i Danmark, medan några sådana skattefordelar inte medges för inbetalningar som gjorts med stöd av avtal som ingåtts med pensionsinstitut som har sitt säte i en annan medlemsstat (artiklarna 53 och 53 B),

2. förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Danska bestämmelser om rätt att göra avdrag från den beskattningsbara inkomsten för inbetalningar som gjorts enligt ett livförsäkrings- eller pensionsförsäkringsavtal strider mot EG-fördragets bestämmelser om frihet att tillhandahålla tjänster, fri rörlighet för arbetstagare, etableringsfrihet och den fria rörligheten för kapital och kan inte motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset i den mening som avses i domstolens rättspraxis.

Fri rörlighet för tjänster (artikel 49 EG)

Avsaknaden av rätt till avdrag och skattecredit för inbetalningar som gjorts till utländska pensionssystem avskräcker försäkringstagare med hemvist i Danmark att bidra till pensionssystem hos pensionsinstitut som har sitt säte i andra medlemsstater än Danmark. Utländska pensionsinstitut kan de facto inte erbjuda sina tjänster på den danska marknaden. Kravet på etablering i Danmark utgör därför ett hinder mot friheten att tillhandahålla tjänster i Danmark från andra medlemsstater.

Den fria rörligheten för arbetstagare och etableringsfriheten (artiklarna 39 och 43 EG)

Danska bestämmelser vari föreskrivs att inbetalningar till utländska pensionssystem inte ger rätt till avdrag från den beskattningsbara inkomsten påverkar särskilt migrerande arbetstagare och självständiga näringsidkare från andra medlemsstater. Arbetstagare och självständiga näringsidkare som flyttar till Danmark och som bidrar till pensionssystem i andra medlemsstater är tvungna att ansluta sig till nya pensionssystem hos pensionsinstitut som har sitt säte i Danmark för att vara berättigade till samma skattemässiga förmåner som arbetstagare som bidrar till pensionssystem i Danmark.

Den fria rörligheten för kapital (artikel 56 EG)

Kravet att pensionsinstituten skall ha sitt säte i Danmark för att försäkringstagarna skall komma i åtnjutande av skatteförmånerna avskräcker dessa från att ingå avtal om pensionsförsäkring med pensionsinstitut med säte i andra medlemsstater. De danska bestämmelserna utgör därför ett hinder för den fria rörlighet av kapital i form av betalningar till och från pensionssystem.

Effektiv skattekontroll

— Tvingande hänsyn till allmänintresset

Den danska regeringens argument beträffande nödvändigheten att säkerställa en effektiv skattekontroll berättigar inte de danska avdragsreglerna vilka utgör hinder för ovan nämnda friheter. Bestämmelserna strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom skattekontroll och förebyggande av skatteflykt kan uppnås genom andra åtgärder som är mindre ingripande än de danska bestämmelserna om till exempel skyldighet för den skattskyldige att inkomma med styrkande handlingar för att ha rätt till avdrag eller samarbetet med skattemyndigheterna i andra medlemsstater i enlighet med rådets direktiv av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område (!).

— Skattesystemets inre sammanhang

Det inre sammanhanget skall föreligga i förhållande till den skattskyldige och det skall finnas ett nära samband mellan rätten till avdrag för de inbetalda beloppen och beskattningen av utbetalda belopp.

Domstolen har i sin rättspraxis fastställt att skattesystemets inre sammanhang förutsätter att en medlemsstat, som beviljar avdrag från den beskattningsbara inkomsten för inbetalningar som gjorts till ett pensionssystem i en annan medlemsstat, skall kunna beskatta de belopp som utbetalts från pensionssystemet.

Kommissionen anser att symmetrin är otillräcklig mellan den skattemässiga behandlingen av inbetalningar till respektive utbetalningar från nationella och utländska pensionssystem, eftersom de medför att inbetalningar till nationella pensionssystem ger rätt till avdrag från den beskattningsbara inkomsten eller till en skattecredit samt beskattning av utbetalda belopp medan sådan avdragsrätt inte föreligger i fråga om utländska system där utbetalda belopp inte beskattas.

Den skatteförmån som gäller för pensionssystem i nationella pensionsinstitut består först och främst av undantag från skatteplikt på belopp motsvarande de inbetalda beloppen. Skattebefrielsen medför att pensionssystem i nationella pensionsinstitut blir särskilt attraktiva även om de belopp som utbetalas beskattas. Det faktum att det föreligger symmetri i beskattningen kompenserar inte avsaknaden av denna skatteförmån för utländska pensionssystem.

Konungariket Danmark bör låta att pensionssystem som upprättats av pensionsinstitut i andra medlemsstater omfattas av samma skatteförmåner som nationella pensionssystem. Det är endast för det fall Danmark inte har behörighet att beskatta sådana pensionsutbetalningar som det är relevant att beakta skattesystemets inre sammanhang. Danmark kan emellertid beskatta samtliga pensionsutbetalningar till försäkringstagare med hemvist i Danmark oavsett om pensionssystemet är inrättat i Danmark eller utomlands. Danmark förlorar denna rätt endast om försäkringstagaren flyttar sitt hemvist till en annan medlemsstat.

Kommissionen anser dessutom att kravet på inre samband i det danska skattesystemet inte har styrkts, eftersom Danmark har slutit konventioner med en rad länder i syfte att förhindra dubbelbeskattning vilka innebär att skattesystemets inre sammanhang inte är styrkt i förhållande till den skattskyldige genom ett direkt samband mellan avdraget för gjorda inbetalningar och beskattningen av utbetalda belopp.

Dubbelbeskattningsavtal som följer OECDs modellavtal garanterar att pensionsutbetalningar inte beskattas av både den stat där försäkringstagaren har sitt hemvist och den stat där pensionsinstitutet har sitt säte. I dessa avtal föreskrivs att utbetalningar från pensionsinstitut endast får beskattas i den stat där pensionstagaren har sitt hemvist. Avtalen medför att Danmark har avstått sin rätt att beskatta utbetalningar som görs av pensionsinstitut med säte i Danmark. Detta gäller oavsett om inbetalningarna till dessa institut har gett rätt till avdrag från den beskattningsbara inkomsten eller ej. Omvänt kan Danmark beskatta alla utbetalningar som görs från pensionsinstitut till försäkringstagare med hemvist i Danmark även om inbetalningarna gjorts i en fördragsslutande stat.

I andra dubbelbeskattningsavtal föreskrivs att försäkringstagare kan göra avdrag från sin beskattningsbara inkomst för inbetalningar till utländska pensionssystem. Personer som flyttar till Danmark från ett av dessa länder kan således fortsätta att betala till pensionssystemet i ursprungslandet och göra avdrag för dessa inbetalningar från den beskattningsbara inkomsten i Danmark. Avdragsbestämmelserna i dessa avtal visar att de danska bestämmelserna om avsaknad av avdragsrätt för inbetalningar till utländska pensionssystem inte är konsekventa.

(¹) EGT L 336, s. 15; svensk specialutgåva, område 9, volym 1 s. 64.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 18 mars 2004 i målet mellan Finanzamt Heidelberg och iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH

(mål C-200/04)

(2004/C 190/07)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 18 mars 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 5 maj 2004, att Euro-

peiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Finanzamt Heidelberg och iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH beträffande följande fråga:

Gäller de särskilda reglerna för resebyråer i artikel 26 i direktiv 77/388/EEG (¹) även verksamhet som bedrivs av en arrangör av så kallade "High School-program" och "College-program" med utlandsvistelse under tre till tio månader som erbjuds deltagarna i eget namn och för vars utförande arrangören anlitar andra skattskyldiga personer?

(¹) EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Frankfurt am Main av den 28 april 2004 i målet mellan Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG och Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH

(mål C-203/04)

(2004/C 190/08)

Landesgericht Frankfurt am Main begär genom beslut av den 28 april 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 7 maj 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG och Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH beträffande följande fråga:

Skall artikel 10.1 i förordning (EEG) nr 1538/91 av den 5 juni 1991 (handelsnormer för fjäderfäkött) (¹) tolkas så, att beteckningen "kontrollerade driftförhållanden" vid märkning enligt artikel 1.3 a i direktiv 79/112/EEG utgör en angivelse av produktionssystem i den mening som avses i artikel 10.1 i förordning (EEG) nr 1538/91?

(¹) EGT L 143, s. 11.